

TRANSCRIPT VAN PRATEN MET DE STATEN VAN PROVINCIALE STATEN UTRECHT

1 oktober 2025

1. Opening

De voorzitter: Goedenavond iedereen. Welkom hier in de commissiekamer, digitaal via Teams of de livestream bij Praten met de Staten. Vooral ook heel hartelijk welkom aan alle zes, zeven sprekers. Bedankt voor uw komst. Mijn naam is Odile de Man, ik ben Statenlid en ik ben vanavond uw voorzitter. We horen vanavond sprekers over vijf verschillende onderwerpen. We gaan zo over tot de bijdrage van alle sprekers tijdens het plenaire gedeelte en dat vindt hier plaats in deze zaal. Elke spreker krijgt vijf minuten spreektijd en ik zal op de spreektijd toezien, zodat iedereen tijdig aan het woord komt en niet te veel tijd gebruikt. Ik vraag de sprekers in blokjes naar voren, dus per twee of per drie, en de Statenleden, en dat is bijzonder, want dat maken we niet zo vaak mee, omdat we altijd zoveel aanmeldingen hebben, maar vanavond mogen de Statenleden ook de vragen stellen, verhelderende vragen stellen aan de sprekers. Dan wijs ik u erop, verhelderende vragen. Politieke statements mogen achterwege blijven. Vanavond is de bijeenkomst openbaar. Alles wat in het eerste deel wordt ingebracht, wordt opgenomen en later kan worden teruggekeken en er komt ook een woordelijk verslag op het stateninformatiesysteem. Dat is ook openbaar voor iedereen. Zo kunnen zowel het publiek als Statenleden die hier niet bij zijn alsnog dit gesprek volgen. Het tweede deel van de avond is informeel en staat in het teken van ontmoeten. Daarvan wordt uiteraard geen opname of verslag gemaakt. U kunt wel zelf video-opname maken, maar vraag dan altijd even aan de Statenleden of ze dat eigenlijk wel fijn vinden en of ze gefilmd willen worden en ook vraag het aan iedereen die eromheen staat, want dat kan soms wat vervelend zijn anders. Zelfs digitaal zijn er mensen aanwezig, welkom. Als laatste wijs ik erop dat we tijdens het inspreken geen namen noemen van personen en alleen de functietitel gebruiken. Volgens mij passen we allemaal in de ring. Het gaat net. Als er nog een ander Statenlid van een partij binnenkomt die nog geen zetel heeft en er zit nog iemand van een partij waar er twee van zitten, bijvoorbeeld ik zie hier twee personen voor Volt, dan vraag ik even of u daar ruimte voor wil maken. Maar volgens mij gaat dat helemaal goed komen.

2. Slechte vervoersverbindingen, terugkoppeling slecht vervoer

De voorzitter: Dan beginnen we met de inspraak, agendapunt 2 en dat is Slechte vervoersverbindingen, terugkoppeling slecht vervoer. Bij dit onderwerp spreekt in de heer Van Dée op persoonlijke titel. Wilt u naar voren komen? Een van deze drie lege stoelen. U mag er zelf eentje kiezen. Gaat u zitten.

De heer Van Dée: Goedenavond allemaal. Fijn dat ik dus mag inspreken. Ik spreek in over het openbaar vervoer hier in de regio. Ik heb meermaals al hier ingesproken, maar ik ben ook de hele provincie ongeveer door geweest naar allemaal gemeenten, want ik woon dus in een autoluwe wijk en ik zie mijn eigen toekomst en mijn eigen welvaart, mijn eigen welzijn, flink achteruitgaan door de slechte verbindingen. Heel veel wetenschappers, die roepen, en heel veel mensen vanuit de ivoren toren. Ik ben ook naar bijvoorbeeld een mobiliteitscongres geweest in Schiedam, die roepen allemaal van autovrije wijken, allemaal superpositief, maar het grote probleem is er zit een heel groot verschil tussen de theorie en de praktijk. Ik zie ook dat heel veel wetenschappers behoorlijk activistisch zijn op dit vlak. Dat heb ik mijn twijfels over de integriteit. Maar met name, ik hoor van buschauffeurs en ook heel veel mensen hier in de regio, in verschillende gemeenten, ik kan zelfs soms op raadsvergaderingen niet op tijd komen omdat er weer een bus is uitgevallen van Syntus, omdat ik hoor van buschauffeurs dat heel veel bussen dus aan de kant staan en dat ze soms hun dienst beginnen en dat ze zeggen er is geen bus beschikbaar. Dus ik blijf maar staan, ik moet maar wachten tot er een bus staat en ondertussen vallen alle diensten uit. Dat geeft gewoon gigantisch veel onzekerheid. Laat ik het zo zeggen, het idee van je wordt niet gehoord. Er is ook een personeelstekort. Wat er gebeurt op dit moment volgens buschauffeurs, meerdere buschauffeurs gesproken hier in de provincie, is dat mensen die worden heel snel geschoold om buschauffeur te worden. Vervolgens rijden ze schade, ligt de bus er weer uit en ik verwacht straks ook bij een nieuwe aanbesteding, of in ieder geval wat nu met een nieuwe dienstregeling komt, dat het nog erger gaat worden, want er moet altijd vanuit de politiek een idee komen van er moet verbetering komen, maar in de operatie gaat echt alles mis op dit moment. Ik verwacht ook dat er veel kritischer wordt gekeken naar de rapportages. Ik heb ook heel veel rapportages opgevraagd. Ik vind niet alles terug, laat ik het zo zeggen. Ik ben ook heel erg benieuwd naar uw opinie erop om mijn bestaanszekerheid en mijn welzijn komt op dit moment ook door spelletjes niet alleen hier in de

provincie, maar ook bijvoorbeeld in Utrecht met betrekking tot het parkeren, gewoon gigantisch in gevaar. Dus bijvoorbeeld mensen niet voorlichten over parkeren en dat soort dingen, dat vind ik gewoon heel slecht bestuur ook. Dus ik wil graag ook uw feedback hierover hebben.

De voorzitter: Dank u wel. Vanavond bestaat de mogelijkheid om vragen te stellen. U kunt uw hand opsteken als u een vraag heeft voor de spreker. Doen we de vraag stellen en dan antwoord geven en dan kijk ik even hoe het met de tijd zit. Ik zie mevrouw Hoek, gaat uw gang.

Mieke Hoek: Dank u, voorzitter. Mijn vraag is als de bus komt, is die halfleeg, bijna leeg of propvol en is het een grote bus, want het zou dan ook eventueel, deelt u die mening met mij, met kleinere bussen kunnen, die minder kwetsbaar zijn in het vervoer. Wat is uw mening hierover en inderdaad hoe zijn de bussen?

De heer Van Dée: De bus op dit moment wordt heel erg afgewacht doordat er heel veel vervoer, dus ook onder andere Pouw als onderaannemer, heb ik vernomen, ook van mensen die daar echt in het management zitten en ook in de operatie zitten, en ook mensen in operatie die bij Syntus zitten. Ook in bijvoorbeeld OR posities hoor ik dat af en toe moeten er inderdaad gewoon grote bussen ingezet worden, maar het grote probleem nu is, omdat we overgaan naar elektrificatie en omdat er niet zomaar nieuwe bussen aangeschaft kunnen worden, dat er veel met heel oud materieel wordt gereden, dat nauwelijks op dit moment beschikbaar is. Het wordt ook niet gelijk verwacht, ook met de nieuwe dienstregeling, dat de problemen gelijk verholpen zijn. In de tussentijd brengt mij dat, als bewoner van een autoluwe wijk of als bewoner, in ieder geval iemand die van A naar B moet, brengt mij dat gewoon in grote problemen. Want elke keer als een bus uitvalt, gaan er minder mensen met het ov. Die lijn gaat uiteindelijk allemaal wegvallen en zeker. Laat ik het zo zeggen, het probleem speelt zich echt buiten Utrecht zelf, dus buiten de stad gaan echte problemen spelen. Het gaat ook vaak over lijnen die, bijvoorbeeld de laatste lijn op de dag. Dat gebeurt dus ook. Dus de laatste lijn gaat bijvoorbeeld naar een bepaald dorp om 19.00 uur of 20.00 uur in de avond, die laatste lijn, die valt dan weg. Dan moet je een taxi bellen.

De voorzitter: Dank u wel. Meneer Oude Wesselink.

David Oude Wesselink: Dank u wel. Op het einde had u het kort over informeren over parkeren. Dat ging mij even te snel en ik zag ook niet direct de relatie. Kunt u nog eens duiden wat daarin precies uw mededeling slash klacht daarover is?

De heer Van Dée: Er is op dit moment bij de ombudsman hier in Utrecht- Het gaat mij om vervoerszekerheid. Op dit moment worden er vanuit de gemeente Utrecht, dat is niet uw taak als provincie, daar ben ik heel duidelijk over, worden er vanuit gemeente Utrecht spelletjes gespeeld, omdat in principe gewoon er komen steeds meer auto's nog bij, en dat is niet voor niets, omdat het openbaar vervoer schijnbaar dus niet goed geregeld is, want een auto kost best wel wat in de maand. Het is niet goedkoop om een auto te hebben. Er worden spelletjes gespeeld met wijken, dat wordt steeds betaald parkeren ingevoerd, steeds die zones worden allemaal uitgebreid, maar mensen krijgen bijvoorbeeld bij mij in de buurt, en ik noem dat van die hoge woontorens, daar zijn geen parkeerplaatsen bij gepland. Ondertussen zijn er wel parkeergarages, maar niemand wordt daarover voorgelicht. Dat ligt ondertussen al bij de ombudsman van de gemeente Utrecht. Dat is ook al in het nieuws gekomen. Dat vind ik gewoon heel slecht bestuur.

De voorzitter: Dank u wel. Is er nog iemand anders die een vraag wil stellen? Gaat uw gang.

Anjo Travaille: Bedankt voor uw bijdrage. Ik herinner me ook uw eerdere inzet. U vertelde eigenlijk vooral uit een aantal persoonlijke ervaringen. Hartstikke relevant om daar iets mee te kunnen doen. Als Statenleden zou het voor ons heel handig zijn als we daar iets van cijfers bij hebben of een overzicht. Weet u of die overzichten er zijn, die het verhaal vertellen wat u zojuist vertelde?

De heer Van Dée: Ik ben dus heel erg op zoek geweest naar die overzichten en naar die data. Ik heb ook heel veel data proberen op te vragen, maar ik kan het er dus niet in vinden. Ik zie dus een groot verschil tussen wat ik in de praktijk meemaak en wat er in die data staat. Dan ligt het ook waarschijnlijk aan die parameters die destijds gesteld zijn. Dan verwacht ik ook dat u als Statenlid, of ook vanuit persoonlijke ervaring of op andere manieren, ik heb het gevoel dat er ergens in de informatievoorziening ook problemen zitten. Want wat ik meemaak, dan denk ik van ik kom niet meer op het werk, ik word zelfs ontslagen door werk omdat ik gewoon niet op tijd kan komen. Ik kom gewoon gigantisch in de problemen terecht, ook met veel privéaangelegenheden. Je wordt gewoon opgesloten in je stad. Dat zeiden de wappies een paar jaar terug, maar nu is het eigenlijk feitelijk praktijk geworden.

De voorzitter: Heel hartelijk dank. Als er nog andere vragen zijn, dan kan dat ook altijd in de fase van ontmoeten. Meneer Van Dée, heel erg hartelijk bedankt voor uw bijdrage.

De heer Van Dée: Ik wil u ook heel erg bedanken voor in ieder geval het inspreken.

De voorzitter: Helemaal goed. U mag de microfoon uitdoen en weer plaatsnemen op de publieke tribune.

3. Grondwateroverlast in Maarn en Maarsbergen

De voorzitter: Gaan we naar onderwerp 3 Grondwateroverlast in Maarn en Maarsbergen. Klimaatadaptatie komt geregeld aanbod in de commissie LWM en de komende maanden spreekt deze Statencommissie ook over nieuw Bodem- en waterprogramma. Bij dit onderwerp spreekt in de heer Van Munster namens Werkgroep Grondwateroverlast Maarn Maarsbergen van Vereniging Bewonersbelangen Maarn Maarsbergen. Daar is ook een presentatie bij en die zal Rick voor die meneer starten. Gaat uw gang, meneer Van Munster.

De heer Van Munster: Dank u wel, mevrouw de voorzitter, voor de mogelijkheid om in te spreken en voor de aandacht, die u hopelijk aan het onderwerp wat ik vanavond te berde breng zult geven. Ik heb even een lijstje gemaakt. Dit is allemaal duidelijk. Aantal onderwerpen die ik even aan de orde wil hebben, dat zijn de ernstige problemen, het grondwater die wij in Maarn en Maarsbergen hebben gehad, want dat is op dit moment dus, voor alle duidelijkheid, niet meer het geval. Het is niet meer het geval. Ik wil het even hebben over de verantwoordelijkheden en de zorgplicht, onze contacten met het Waterschap Vallei en Veluwe, waar wij mee te maken hebben, gemeente Utrechtse Heuvelrug en de provincie Utrecht. Hier gaat iets niet goed. Het systeem van de watergangen wil ik even aan de orde brengen, dan de Blauwe Agenda en als laatste, dat is alleen een opsomming van mogelijke oplossingen en van ons om te mogen participeren in de discussie daarover. Onderwerp één, dat is dat- Kunt u nog iets verschuiven? Het bovenste gedeelte valt weg. Anderhalf jaar lang overlast in de periode 2023-2024. We wonen al een hele hoop jaren, zeker persoonlijk, in Maarn, 40 à 50 jaar totaal geen problemen gehad en nu hadden we overlast, ongemak, schade, mogelijke gezondheidsproblemen en tot op heden zijn er nog diverse mensen die daar gevolgen van hebben. Even wat net weggevallen is in de opening, dat wij een werkgroep hebben en dat wij 80 medegeduceerden achter ons hebben staan, namens wie wij deze discussies allemaal aangaan. De oorzaak van die extreme hoeveelheden neerslag na een paar jaar van grote droogte, wil ik even aanstippen, dat we wonen op de flanken van de Utrechtse Heuvelrug. Mijn huis staat zelf op zeven meter boven NAP en dan heb je grondwateroverlast en dat komt door kwelwater. Gaat weer iets- Het volgende item is dat een hoop van de zaken die wij geconstateerd hebben, dat die inmiddels bevestigd zijn in een rapport TAUW van 10 februari. Kom ik zo dadelijk op terug. Ik wil ook nog even aanstippen dat het zowel in het stedelijk als in het landelijk gebied speelt rondom Maarn en Maarsbergen. Wat hier weggevallen is, is verantwoordelijkheden en zorgplicht en dat gaat natuurlijk over de bewoners zelf. Voor wat betreft het plaatselijk gebeuren is dat de gemeente en die is primair voor het stedelijk gebied en het waterschap. Dat is primair voor het landelijk gebied. De provincie is uiteraard die daar ook in de hiërarchie weer boven staat voor het overall toezicht, zoals ik het maar genoemd heb. Wat hierboven staat, is de kop Waterschap Vallei en Veluwe, gemeente Utrechtse Heuvelrug en de provincie Utrecht. Dat is nog net zichtbaar. Wij hebben vanaf begin 2024 meldingen gedaan. De eerste paar bullets, die betrekken puur alleen op gemeente Utrechtse Heuvelrug. Vanaf 1 juli 2024 zijn we in contact met het Waterschap van een Veluwe, problemen die verder aangekaart zijn en oplossingen die daarin aangedragen zijn. Mede daardoor, door de nodige informatie, drukwerk van onze kant uit, is er een interne evaluatie plaats gaan vinden binnen het waterschap en die heeft ook in die externe evaluatie geresulteerd, wat ik net al noemde, die is uitgevoerd door het advies- en ingenieursbureau TAUW. Tot nu toe zijn er eigenlijk geen duidelijkheden gegeven over maatregelen die door met name het waterschap, en ook mede, dat zal zo direct wel duidelijk worden, ook mede door de gemeente Utrechtse Heuvelrug, in die Blauwe Agenda, dat er maatregelen genomen zijn, maar daar wordt onduidelijk nog steeds over gecommuniceerd.

De voorzitter: Meneer Van Munster, u bent door uw tijd heen. Ik geef u de mogelijkheid om in één korte, krachtige zin uw hulpvraag aan de Statenleden te formuleren en daarna hebben de Statenleden natuurlijk de mogelijkheid om een vraag te stellen.

De heer Van Munster: Er zijn even wat problemen. Ik hoop dat ik nog een klein beetje coulance wat dat betreft zou mogen hebben.

De voorzitter: Helaas kan ik u dat niet geven. Daarom zeg ik, als u één krachtige zin weet uit te spreken wat uw hulpvraag is-

De heer Van Munster: Dat ga ik niet op dit moment zo formuleren. Dan klik ik even door naar mijn een-na-laatste sheet. Ik sla dit allemaal even over. De issue wat bijzonder belangrijk is voor ons is de Blauwe Agenda. Ik weet niet in hoeverre die aspecten voor u wel bekend zijn. We hebben te maken met beide waterschappen, gemeente Utrechtse Heuvelrug, Nationaal Park de Utrechtse Heuvelrug Vitens en landgoedeigenaren. Iedereen die praat daarin mee, in dat Blauwe Agenda verhaal, maar de bewoners krijgen geen ingang om mee te denken. Informatie op de website van het nationaal park, die is veelal gedateerd en die geven vaak geen concrete informatie in relatie tot onze grondwaterproblemen. Laatste punt waar ik even aan wil stippen, is dat het rapport TAUW, dat dus door het waterschap geïnitieerd is, dat dat op dit moment een vervolg krijgt in een opdracht van de provincie en-

De voorzitter: Meneer Van Munster, ik laat het hier even bij. Dank u wel voor uw bijdrage. De presentatie staat bij de stukken van vanavond op de agenda, dus ik raad iedereen aan om die even goed te bekijken. Daar kunt u ook doorheen bladeren op dit moment en mogelijk heeft u nog een aanvullende vraag aan de heer Van Munster voor de verheldering. Ik zie de heer Van den Dikkenberg, gaat uw gang.

Bertrick van den Dikkenberg: Voorzitter dank. Mijn vraag richt zich daarop. Maarn, Maarsbergen, die heeft de problematiek, maar natuurlijk ook andere kernen. Is er ook verbinding met de andere kernen en welke duurzame oplossingen heeft u voor ogen? U zegt ik wil graag kunnen participeren, hoe ziet u dat voor zich? Heeft u daar een gedachte bij?

De heer Van Munster: U moet mij even heel kort helpen aan uw eerste vraag. Of er andere woonkernen om ons heen hetzelfde probleem hebben? Voor een deel is dat zo, met name in het noordelijke gedeelte van Leersum tegen de A12 aan. Daar is ook nog een groep bewoners die behoorlijke problemen hebben gehad. Zoals ik straks in het begin al even zei, er is op dit moment, doordat er veel minder neerslag gevallen is, is het grondwater ook substantieel verlaagd. Voor het goede begrip, grondwater in Maarn kan zomaar 60, 70, 80 centimeter binnen een hele relatief korte tijd stijgen dan wel dalen. Dat is vraag één. De tweede vraag was oplossingen. Dat zit ook in de presentatie verwerkt, in de pagina systeem van watergangen. Ik weet niet in hoeverre u allemaal op de hoogte bent met dat hele systeem, A-, B- en C-watergangen, maar waar het hier- De A- en de B-watergangen, dat zijn de watergangen die ofwel direct of indirect onder controle staan van het waterschap door middel van schouw en die C-watergangen, dat is allemaal aan de eigenaren. Of dat nou een gemeente of privé eigenaren zijn, het is aan die om dat probleem in de tang te houden. Maar met name die hele C-watergangen zijn de afgelopen decennia, doordat er totaal geen wateroverlast geweest is, zijn volkomen in onbruik geraakt. Wij willen dus proberen om, door middel van kennis die aanwezig is bij het waterschap en dan met behulp van zowel de gemeente als u, hopelijk ook de provincie, om te proberen daar de kennis bij de eigenaren van die ze watergangen die daar een verantwoordelijkheid hebben, om dat op te poetsen en actie te laten ondernemen.

De voorzitter: Dank u wel. Dan zag ik nog een vraag bij de heer De Jong.

Amos de Jong: Dank u, voorzitter. Allereerst hartelijk dank voor het inspreken en we hebben uw presentatie, dus we zullen daar zeker nog in alle rust kennis van nemen. We zijn ontzettend blij dat u even komt inspreken. Eén verduidelijkende vraag, we horen uw oproep om in het hele proces beter betrokken te kunnen worden en te participeren. Er werd door mijn collega nog gevraagd of u zelf wat oplossingen zag. Mijn vraag is, ziet u in het huidige provinciaal beleid, bijvoorbeeld ons Bodem- en waterprogramma of in ons programma Klimaatadaptatie, ziet u daar hiaten in? Kunt u een of twee aspecten noemen waarvan u zegt dit is de inzet van de provincie op dit moment, maar dat denken wij, dat leidt niet tot een oplossing veranderend?

De heer Van Munster: Ik hoop dat ik dat een beetje kan verduidelijken. Ik heb al dat hele aspect van die Blauwe Agenda aangestipt. Dat staat onder leiding van de projectleider van dat hele programma Blauwe Agenda, dat is de hoogste ambtenaar op het gebied van LWM hier in dit gebouw. Ik ervaar, wij ervaren, de afgelopen anderhalf jaar, we hebben met hem gesproken, dat zit ook in de sheets, op 31 januari jongstleden, maar er is veel- Nee, ik zal het anders formuleren. Er is weinig opening van zaken, transparantie over wat men wil doen, waar men mee bezig is. Dan worden we min of meer, wat mij op dit moment alleen even te binnen schiet, is het woord afgescheept. Ik hoop dat dat niet negatief ontvangen wordt, maar het geeft wel aan dat wij gewoon gebrek hebben aan informatie, ook om feedback te kunnen geven. Is dat voldoende beantwoord?

De voorzitter: Dank u wel. Laatste vraag. Mevrouw Hoek, u was net al geweest, dus ik neem even iemand anders. Gaat uw gang.

Watergangen. De heer Van den Dikkenberg heeft net al een paar dingen gevraagd over die watergangen. Ik heb de sheet nu voor me. Om allerlei redenen in onbruik geraakt, schrijft u. Als je een goed systeem hebt, waarom zou dat dan in onbruik raken? Wat is daar gebeurd en hoe kunnen wij daaraan bijdragen om dat in ere te herstellen?

De heer Van Munster: Een paar korte voorbeelden, greppels en sloten die ofwel dicht gewaaid zijn, of dichtgegroeid zijn, of dichtgegooid zijn of waar toegangen gemaakt zijn waar geen duikers ingelegd zijn, al dit soort aspecten moet u daarin even aan denken.

De voorzitter: Heel hartelijk bedankt. Als er nog andere vragen zijn, dan kan dat in het informele gedeelte dadelijk. Dank u wel, meneer Van Munster. U kunt plaatsnemen weer op de publieke tribune.

4. Proces rondom intrekken subsidie en afwikkeling uitspraak rechtszaak tegen provincie Utrecht die daar op volgde

De voorzitter: Dan gaan we naar onderwerp 4 en dat is Proces rondom intrekken subsidie en afwikkeling uitspraak rechtszaak tegen provincie Utrecht die daar op volgde. Het college van Gedeputeerde Staten neemt over deze zaak binnenkort een besluit en Provinciale Staten hebben hierin geen rol, maar de inspreker wilde toch ons op de hoogte stellen van de wijze van afhandeling van deze zaak. Dat is mevrouw Van Soest-Vernooij op persoonlijke titel, gaat uw gang.

Mevrouw Van Soest-Vernooij: Dank u wel. Goedenavond. Het is afgelopen september drie jaar geleden dat het initiatief Polderpaneer en meer een fors bedrag aan subsidie toegewezen heeft gekregen vanuit POP3-gelden. Polderpaneer en meer is een intercultureel samenwerkingsinitiatief dat hoog scoorde op de criteria van het POP3-subsidie toewijzingsbeleid. Toen ik toe was aan het declareren van facturen waarover subsidie verleend was, kwam ik erachter dat onze mede-initiatiefnemer van Indiase afkomst een aanbetaling had gedaan die in strijd was met de POP3-regel. Ik kan nog steeds in alle oprechtheid zeggen dat het hierbij om een menselijke fout ging die is ontstaan doordat onze medisch initiatiefnemer de Nederlandse taal niet 100 procent machtig is. Deze fout heb ik zelf aangekaart bij de provincie met de vraag hoe we deze fout goed konden maken. Het antwoord van de provincie was dat zij het hele subsidiebedrag had ingetrokken. Dit nieuws kwam voor ons als een volslagen verrassing. De provincie gaf hierbij wel herhaaldelijk aan het erg te betreuren dat zij deze beslissing moest nemen, dat regels van hogerhand het noodzakelijk maakte, maar dat zij het zelf liever anders had gezien. Uiteindelijk is na tweeënhalft jaar procederen de beslissing om de subsidie in te trekken door de rechter nietig verklaard en moest de provincie binnen 6 weken na 25 juni jongstleden een nieuwe beslissing nemen, waarbij de belangen van degene die de subsidie mislopen, van ons dus, beter afgewogen moesten worden. De uitspraak van de rechter was in onze ogen een mooie uitnodiging om niet alleen juridisch naar het vraagstuk te kijken, zoals de provincie tot dan toe alleen gedaan had, maar ook om bestuurlijk te gaan staan voor het initiatief dat Polderpaneer en meer is. Het is een mooi voorbeeld van de transitie van de landbouw, die door de provincie zo gewenst is. Kortom, een mooie kans om inderdaad iets anders te doen dan het volledige subsidiebedrag intrekken als je dat niet wil, zoals de provincie aangeeft. Alleen de provincie lijkt daar niet voor te kiezen. Het is inmiddels zestien weken later in plaats van zes weken en het nemen van een nieuwe beslissing is al twee keer uitgesteld door de provincie. Op dit moment zijn advocaten aan het kijken of de nieuwe te nemen beslissing wel stand kan houden bij de rechter. Wij hebben in één gesprek mogen toelichten welke impact de intrekking van de subsidie heeft gehad op onze bedrijfsvoering en dit is voor de provincie kennelijk genoeg om onze belangen goed te kunnen afwegen, want een uitnodiging van onze kant voor een tweede gesprek wordt door verschillende mensen bij de provincie glashard afgewezen. Zoals het er nu uit ziet, blijft de intrekking van de subsidie in stand. Dit is ons telefonisch meegedeeld. In plaats van praten met inwoners om tot een oplossing te komen, kiest de provincie voor praten met advocaten om het eigen gelijk bevestigd te krijgen ten koste van ons. Wij lopen bij de provincie tegen een ondoordringbare muur aan. Ik vind deze gang van zaken onbegrijpelijk en onverteerbaar. De provincie krijgt via de rechter de kans om een eerder genomen beslissing, die zij zelf erg betreurde, terug te draaien, maar doet dat vervolgens niet. Waarom doet de provincie zo? Wij zijn een onderneming uit de categorie midden- en kleinbedrijf die probeerde het goede te doen, maar worden door de provincie door juridisch getouwtrek afgewezen en fors op kosten gejaagd, terwijl dat ook anders kan volgens ons. We moeten nu eigenlijk advocaten inhuren, maar die kunnen we niet betalen. Is dit dan wat de provincie voor ogen heeft met de transitie van de landbouw? Ik werk tegenwoordig in het basisonderwijs. Daar benadrukken we elke dag dat fouten maken mag, dat je van fouten kunt

leren en dat sorry zeggen en je fout goedmaken geen teken van zwakte is, maar van kracht, maar dan in kindertaal. Ik gaf een fout toe en het zou nou zo mooi zijn als de provincie dat ook durft te doen, zodat we samen tot een oplossing kunnen komen en dat eerlijkheid toch nog wordt beloond. Dan waren het bij betreurende gevolgen, dit is een citaat uit correspondentie die wij hebben gehad met de provincie, "geen loze holle woorden, maar echt een teken van oprechte betrokkenheid." Het vonnis van de rechter nodigde uit elkaar de hand te reiken en bij deze heeft de provincie die van ons. Ik denk dat mijn spreektijd bijna voorbij is, dus ik wil afsluiten met een overdenking. Die luidt niet alles wat rechtmatig is, is ook rechtvaardig. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel en prima binnen de tijd hoor. Zijn er Statenleden die een vraag willen stellen? Mevrouw Zagt.

Jantine Zagt-Lokhorst: bedankt dat u ons dit verteld hebt, maar we willen graag nog vragen of u ons een indruk kan geven hoe het gesprek met de provincie verlopen is.

Mevrouw Van Soest-Vernooij: Dank u wel. Ik neem aan dat u bedoelt het gesprek wat we hebben gehad over de impact van de intrekking van de subsidie. Daar wil ik wel een indruk van geven. Dat was op zich een heel goed gesprek, alleen we moesten er in eerste instantie zelf om- De provincie stelde in eerste instantie voor om dat gesprek in september pas te laten plaatsvinden, alleen dat was al heel ver buiten die zes weken waarbinnen er een beslissing genomen moet worden, wat in het vonnis van de rechter stond. Dus we hebben na wat soebatten dat alsnog in juli gehad, één dag voordat die zes weken voorbij waren. Het was op zich een heel goed gesprek en aan het einde daarvan zei ik in mijn enthousiasme wat leuk, we wilden het allebei niet op deze manier. Nu zegt de rechter dat het ook anders kan, dus hartstikke leuk. Toen zei degene met wie we dat gesprek hadden maar zo een rechter kan alles wel zeggen. Toen dacht ik in één klap, pardon? Ik was helemaal met stomheid geslagen, maar het gaf me ook wel heel erg de indruk dat de provincie eigenlijk helemaal niet het voornemen heeft gehad al die tijd om er met ons uit te komen en dat vind ik echt een heel nare constatering.

De voorzitter: Dank u wel. Dan hebben we een vraag van mevrouw De Boer, gaat uw gang.

Wilma de Boer-Leijnsma: Hartelijk dank. Fijn dat ik online ook mee kan doen op deze manier. Ik heb deze zaak al eerder onder ogen gehad en ook inmiddels het besluit van de rechtbank bestudeerd en daarin zag ik dat u binnen zes weken antwoord had moeten krijgen of in ieder geval een betere motivering van de uitspraak van de provincie dat de subsidie zou worden ingetrokken. Ik hoorde in uw inspraak dat het is uitgesteld, inmiddels twee keer, weet u ook waarom? Verder las ik in de uitspraak van de rechtbank dat ook een gedeeltelijke terugtrekking van de subsidie tot de mogelijkheden zouden behoren. Is dat met u besproken?

Mevrouw Van Soest-Vernooij: Dank u wel. Als eerste waarom het is uitgesteld. De eerste keer werd het uitgesteld vanwege vakantietijd en de tweede keer omdat de advocaten nog niet uitbestudeerd waren of de uitspraak, de nieuwe beslissing wel standhoudt bij de rechter. U had ook nog een tweede vraag, wat was die ook weer? Over het gedeeltelijk intrekken van de subsidie. Daarover is niet met ons gesproken in het gesprek met de provincie.

De voorzitter: Zijn er nog andere Statenleden die een vraag willen stellen? Meneer Gilissen, gaat uw gang.

Dimitri Gilissen: Voorzitter, het is echt een hele verduidelijkende vraag. Om hoeveel geld gaat het? Was ik even benieuwd om een beetje context te krijgen bij de verhouding.

Mevrouw Van Soest-Vernooij: Dat gaat om een fors bedrag. Dat gaat om 243.000 euro. U kunt zich misschien daar een voorstelling bij maken, dat als dat ineens uit je exploitatie en je investeringsplan geschreven wordt terwijl je al bezig bent met de investeringen doen, dat dat een hele forse impact heeft op de toekomst, de bestendigheid van de bedrijfsvoering daarna.

De voorzitter: Heel hartelijk dank. Er is hierna gelegenheid om met u in gesprek te gaan. Maak daar vooral gebruik van. U kunt plaatsnemen weer op de publieke tribune. Hartelijk dank voor uw inspraak.

5. UPLG

De voorzitter: Dan gaan we naar onderwerp 5 en dat is UPLG. Eind oktober is de publicatie van de statenbrief Ontwerp Utrechts Programma Landelijk Gebied voorzien. Bij dit onderwerp spreken in de heer Vermaat namens Collectief Alblasserwaard/Vijfheerenlanden en anderen en de heer Van Wijk namens LTO Noord. De heer Van Wijk heeft

aangegeven dat hij zijn spreektijd wil delen met mevrouw De Groot en ieder zullen zij ongeveer tweeënhalve minuut spreektijd hebben. De spreektijd loopt door, dus ik heb u geadviseerd, wissel snel van microfoon en ga alvast naast elkaar zitten. Dat hebben ze gedaan, zie ik. Dan geef ik de heer Vermaat als eerste het woord. Gaat uw gang.

De heer Vermaat: Goedenavond voorzitter, andere Statenleden en toehoorders. Ik ben niet alleen namens het Collectief Vijfheerenlanden/Alblasserwaard, maar eigenlijk namens duizend agrarische leden, die vertegenwoordigd zijn binnen 17 landbouworganisaties in het Kenniscirkel Landbouwgroep. Voorheen was dat de Adviesraad Landbouw. Wij hebben recent de 90 procent versie van het concept UPLG ontvangen. Onze conclusie blijft zorgelijk en we leiden daarom vanavond de noodklok wat betreft het proces. Er zijn in het verleden verschillende zienswijzen ingebracht, ook bij de 80 procent versie, uiteindelijk hebben we met onze groep ook een advies stikstof geschreven en advies maatregelenpakketten en we zien daar eigenlijk niets van terug. We zijn ontzettend blij dat we meegenomen worden in het proces, maar uiteindelijk als al onze inbreng niet meegenomen worden in de nieuwe UPLG 2.0, dan voelt dat echt als schendend. Ik kan verschillende punten benoemen waar wij vooral zorgen om hebben. Er is totaal geen perspectief, geen verdienmodel of inkomen bij de landbouwsector in de toekomst. De stikstof aanpak is totaal niet uitlegbaar, niet haalbaar en biedt geen oplossing voor de PAS-melders interim. Er wordt continu geschetst dat uiteindelijk de UPLG zal leiden om de PAS-melders te legaliseren. Dat zien we niet en dat kwam ook niet naar voren, hoe jullie dat uiteindelijk gaan doen. Wat wel cruciaal is, is die SEIA, dat is de sociaaleconomische impactanalyse. Die is niet gedaan. Die is wel beloofd en uiteindelijk is die vanwege geld vooruitgeschoven naar het einde van het jaar. Nu hebben we het over de 90 procent versie, wellicht richting de 100 procent versie komt die wel ter beschikking, maar het kan toch niet zo zijn dat uiteindelijk achteraf dat meegenomen wordt? Dit is toch cruciaal om vooraf als toetsingskader mee te nemen, of uiteindelijk die UPLG-aanpak ook haalbaar is en ook financieel? Want we hebben ook te doen met gezinnen, met bedrijven en dat kwam ook de mentale gezondheid van ondernemers in de weg. Ook is er beloofd of zijn er, dat is toegezegd, die bedrijfsmodellen van de WUR en die hebben continu, dat is wel beloofd, die hebben we niet gezien. Daarin wordt meegenomen ook financieel wat impact heeft voor de gevolgen wat betreft de UPLG. Wat ook cruciaal is, is de peildatum. Er is altijd 2018 gezegd, maar in verschillende tabellen en berekeningen wordt 2019 genoemd. Uiteindelijk hebben we in 2018 al hele grote stappen gezet in de landbouw om uiteindelijk de stikstofreductie te waarborgen en proberen omlaag te krijgen, denk aan water bij de mist. Als wij meegenomen worden of we moeten meegenomen worden in het proces, dan moeten we ook mogelijkheden om te kunnen ontwikkelen. Als vanwege vergunningsprocedures uiteindelijk niet de ruimte wordt gegeven om te kunnen ontwikkelen, dan kunnen we uiteindelijk ook die doelen niet realiseren. Andere zaken, in het concept staat dat er verschillende landbouwgronden vee landbouw worden. Het kan toch niet waar zijn dat uiteindelijk de impact daarvan niet meegenomen worden? Uiteindelijk moeten onze landbouwgronden wel beschermd worden. Dat zijn verschillende voorbeelden. We kunnen ook even kijken dat de UPLG of Utrecht ook echt zijn natuur wil realiseren. Dat is buiten akkoord van Utrecht om en dat vinden we ook zeer kwalijk. Als je ook nog meeneemt groene cultuurgronden, dan verwijst ik toch nog even met elkaar naar de SP-motie destijds in 2021 over die functieverandering van de landbouw. Dat zien we niet terug in de nieuwe stukken. Wat ik eigenlijk vanavond mee wil geven, jullie zijn onze volksvertegenwoordiger. Wij hebben destijds op jullie gestemd. Jullie hebben de GS mandaat gegeven om het UPLG-proces uit te rollen. We worden meegenomen, alleen er wordt niet gehoord. Maar uiteindelijk, als wij hier ja zeggen, dan heeft dat vergaande consequenties in de toekomst wat betreft ons inkomen, maar ook in het buitengebied. Als ik kijk alleen maar naar gebiedsprocessen, zoals ANLb, waar ik ook vertegenwoordigd van ben, die verhoging in de ANLb, dat heeft zo een verandering binnen de organisaties ook, dat heeft echt tijd en professionalisering nodig. Als er zoveel druk wordt gezet op onze organisaties om al die UPLG-doelen te realiseren, voelt het als een bom onder het hele UPLG. Dus dat moeten we niet doen. We moeten met elkaar optrekken en met elkaar de doelen stellen en eventueel bijstellen.

De voorzitter: Meneer Vermaat, u bent door uw tijd heen. Ik geef u nog de mogelijkheid één laatste zin, kort maar krachtig.

De heer Vermaat: Ik hoop dat de Statenleden ons serieus nemen en dat jullie goed toezien hoe de GS uiteindelijk hun werk doet en dat de landbouw echt een cruciale rol krijgt in de plannen van het UPLG.

De voorzitter: Dank u wel. Kan ik iemand het woord geven? Gaat uw gang.

Kees van Vuuren: Voorzitter, dank u wel. Ik heb twee vragen, als u mij toestaat. Eerste vraag gaat over ik hoorde de heer Vermaat zeggen dat er gerekend is aan bedrijfsmodellen door de WUR. Dat is voor mij nieuwe informatie, dus ik ben benieuwd. Kunt u daar iets meer over vertellen? De tweede vraag is u noemde de peildatum, dat die verschoven is naar 2019. Ik heb daar zelf ambtelijk ook vragen over gesteld en toen werd dat een beetje neergezet van voor de ene

boer is 2018 gunstiger, voor de ander is 2019 gunstiger. Dus dat maakt eigenlijk niet zoveel uit. Ik ben echt benieuwd naar uw reflectie daarop. Maakt het verschil of wat is de consequentie eigenlijk van het verschuiven van die peildatum van 18 naar 19?

De heer Vermaat: Volgens ambtenaren binnen het provinciehuis is er gezegd dat de bedrijfsmodellen werden doorberekend door de WUR. Die zijn er, maar we hebben ze nog steeds niet ontvangen. Dan gaat het om wat voor landbouw ga je uitvoeren? Ga je excessieve landbouw doen, intensieve landbouw? Ga je naar biologisch? Al die consequenties, ook financieel, maar ook kijkend naar de gemeenschap uiteindelijk voor de natuur, of de burger, de leefomgeving, die zijn er, maar we hebben ze niet meegekregen. Dat vinden we gewoon cruciaal, dat die gewoon gauw op tafel komen. Ik kan wel wachten op de 100 procent versie, maar dat is dan gewoon te laat. Als we kijken hoe lang we ermee bezig zijn, hoeveel tijd en energie we erin gestoken hebben om mee te denken, vind ik gewoon dat de liefde moet van twee kanten werken. Dus dat is één en de tweede vraag was over de data. Wij vinden als landbouw dat echt cruciaal, dat de referentie 2018 wordt, want er zijn in 2018 al verschillende processen in werking getreden, wat uiteindelijk geresulteerd heeft in de verlaging van de stikstofuitstoot. Het kan toch niet waar zijn dat wij gelijk als landbouwsector, zonder dat duidelijk de doelen er waren, al stappen hebben gezet in de goede richting en dat dat niet wordt meegenomen en beloond. Maar als 2019 echt als referentie is, en natuurlijk het kan wellicht misschien voor een incidentele boer beter uitpakken, maar het kan niet waar zijn dat we uiteindelijk dan een nog zwaardere opgave krijgen bovenal dat we al hebben en eigenlijk onhaalbaar is. Dus let daarop. Dan zeggen ze uiteindelijk hebben we verschillende data pas in 2019 gepubliceerd gekregen, maar het moet gewoon 2018 zijn.

De voorzitter: Meneer De Jong, gaat uw gang.

Amos de Jong: Dank voorzitter en dank voor deze inspraak. Een vraag, u stelde in het midden van uw betoog dat u of jullie ruimte nodig hebben om te ontwikkelen. Kunt u nader specificeren wat u bedoelt met dat ontwikkelen? Ik hoor u ook zeggen we hebben tijd en professionalisering nodig. Kunt u iets concreter aangeven wat u dan nodig heeft om uiteindelijk wel binnen de kaders van een straks definitief UPLG met die doelen uit de voeten te kunnen? Dus wat bedoelt u dan met ontwikkelen en de tijd en ruimte die u daarvoor nodig heeft? Ten tweede stelt u ook, zei u, met name in de context van de veenweidegebieden, dat landbouwgrond beschermd moet worden. Nou denk ik dat wij statenbreed hier de landbouw sowieso een warm hart toedragen, maar ook puzzelen met hoe doen we dat met bescherming van natuurwaarden onder andere en andere waarden. Ziet u ook dat er locatie specifiek of in bepaalde gebieden wellicht andere prioriteiten nodig zijn om ook die andere waarden te kunnen beschermen of is het voor u altijd overal eerst landbouw en dan kijken wat de rest kan? Ik wil even kijken hoe u die bussen legt.

De heer Vermaat: Dat zijn heel veel vragen in één keer. Het is ook wel inhoudelijk. Uiteindelijk heb ik vanavond proberen aan te sporen om goed op te letten wat uiteindelijk de gang van zaken is in het proces. Ik kan wel een paar dingen uitlichten. Als ik kijk naar het ANLb, dan ga ik even dicht bij huis. Ik ben zelf bestuurslid van de Vijfheerenlanden/Alblasserwaard. Wij doen nu jaarlijks 5 miljoen aan subsidie. We gaan binnen 3 jaar naar de 8 miljoen. Dat heeft zo vergaande consequenties dat je uiteindelijk de organisatie moet professionaliseren. Nu doen we het nog allemaal vanuit bedrijven, vanuit huiskamertjes, enzovoort. Er moet gewoon een kantoorpand komen. Er moet een directeur aangesteld worden. Eventuele projecten, die we ook eventueel mee zouden willen doen, moeten we gewoon goed kunnen uitvoeren en dat doe je niet van de een op de andere dag. Dan doe je vooraf ook heel veel kosten realiseren, dus dat heeft ook tijd nodig. Uiteindelijk, we maken plannen en we proberen die doelen te halen, maar uiteindelijk hebben we wel de agrariërs nodig. Uiteindelijk is de ANLb tot nu toe echt een succes. Als je kijkt hoe heel Nederland in 40 collectieven is verdeeld en wat we uiteindelijk doen voor de natuur, wel op agrarische gronden. Als we agrarische gronden omzetten naar natuur, dat is een functieverandering en uiteindelijk kunnen we daar geen verdienmodel uit halen. Dus ik wil geen kloof maken tussen landbouwgrond en natuur, maar het is echt samen op. Ik geloof echt in samen op en geef ons als organisaties in het gebied, zoals bij ons dan het ANLb. Wij kennen als geen ander het gebied en die gebiedsprocessen, die moet je niet tegen elkaar opzetten, die moet je samen oppakken. Een ander voorbeeld, ik noem maar wat, al zou je willen investeren eventueel om methaan en zo weg te halen en je zal eventueel een stikstofkraker investeren, maar dat kost natuurlijk ook stikstof. Dan loop je weer klem in de vergunningsverlening. Dus geef ons ruimte om eventueel ook in bepaalde zaken te kunnen investeren, ook al zou dat eventueel misschien een extra uitstoot hebben, maar uiteindelijk als de lange termijn aangeeft dat je daar een reductie mee als doel stelt, moet je daar gewoon ruimte voor geven. Als je dat niet doet, dan komen we geen steek verder. Dus dat zijn even twee dingen die ik eruit haal. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Gaat uw gang.

Philip Overkleef: Dank voorzitter en dank voor de inspraak. Ik heb een korte vraag. U zegt dat het ontbreekt aan een verdienmodel. Zou een nieuw transitiefonds in combinatie met een nieuw landbouwakkoord op landelijk niveau, zou dat kunnen helpen?

De heer Vermaat: Op landelijk gebied ben ik met verschillende fondsen niet echt, heb ik te weinig kennis, denk ik, of weet ik ook niet hoe de ontwikkelingen daar zijn, maar uiteindelijk wil ik als ondernemer eigenlijk helemaal niet afhankelijk willen zijn van bepaalde subsidies. Want uiteindelijk kan het stimuleren om een andere weg in te gaan om de transitie mogelijk te maken, maar het moet niet zo zijn dat we afhankelijk zijn van de subsidie, want dat is nooit een gezond economisch bedrijfsmodel.

De voorzitter: Dank u wel. Als er nog andere vragen zijn, mevrouw De Boer, ik zag u uw handje digitaal, als het een nieuw handje is tenminste, maar die laten we even dan voor de- U kunt natuurlijk niet naar nabespreking, zit ik me nu te bedenken. Voor deze keer dan. Mevrouw De Boer, gaat uw gang.

Wilma De Boer-Leijma: Heel hartelijk dank en anders heb ik nog een afvaardiging in de vorm van mevrouw van de helm. Die kan ik ook nog even '...(0:48:12) met eventuele vragen. Maar ik was even benieuwd, u vertelde er is helemaal niets gedaan met onze zienswijze. Ik mag toch hopen dat u daar wel een reactie op heeft gehad met uitleg waarom dan niet bijvoorbeeld. Dat is mijn eerste vraag en mijn tweede vraag is u zegt alle maatregelen die wij nu bedenken, die gaan die PAS-melders helemaal niet helpen. Wat zou dan wel een hulp kunnen zijn voor de PAS-melders? Want daar zitten we allemaal erg mee in onze maag.

De heer Vermaat: Hoe lang leven we al in onzekerheid? Van 2019 weten we dat we de PAS-melders moeten legaliseren. We hebben vijf jaar de tijd gehad, zes jaar, en uiteindelijk is er niets gebeurd. Er is misschien een paar PAS-melders in Nederland zijn geholpen, maar dat is meer landelijk. De grootste prioriteit is om die PAS-melders te legaliseren. Ik zeg altijd bestaansrecht van de organisatie is het allerbelangrijkste, want zij hebben geen bestaansrecht. Dan kunnen we nog zelf wat duurzame doelen stellen of transitiemogelijkheden, maar als je geen bestaansrecht hebt, dan kan je gewoon niets doen. Als je rood staat, kan je ook niet groen investeren of doen. Wat kan je wel doen? Ik geloof zelf, maar ik ga het niet sturen op een bepaald iets, maar ik denk dat we als we samen met de sector op de doelen proberen na te streven, dat er verschillende KPI's zouden zijn waaraan we ons kunnen toetsen om in ieder geval de goede richting in te gaan. Dan kunnen we ook voldoende stikstofruimte creëren, zodat uiteindelijk de PAS-melders wel vergund worden, maar daar ga ik niet over. Maar ik vind gewoon de PAS-melders hadden al vergund moeten worden, dus eigenlijk is er helemaal geen bespreekpunt van mijn kant om te zeggen van hoe dan. Ik zal zeggen, geef iedereen dezelfde vergunning en we gaan uiteindelijk doelen stellen om in de toekomst in te gaan, maar dat is mijn persoonlijke mening.

De voorzitter: Dank u wel. Dank u wel, mevrouw De Boer. Dat komt dan in het onderdeel ontmoeten, mevrouw Van Gilse, want we hebben al vier vragen had. We gaan even door naar de volgende inspreker. Dat is de heer Van Wijk namens LTO Noord en daarna mevrouw De Groot op persoonlijke titel. U zit naast elkaar en gaat uw gang.

De heer Van Wijk: Dank u wel, geachte Statenleden en andere toehoorders. Dank je wel dat er ook de ruimte was om gezamenlijk in te spreken. Ik wilde vandaag inspreken, eigenlijk best gek om in te spreken als de hele UPLG 100 procent versie nog een zienswijzeprocedure krijgt en pas 28 oktober goedgekeurd gaat worden, maar het is natuurlijk een GS besluit uiteindelijk het UPLG goed te keuren en ik wil jullie als Statenleden toch echt meenemen in de grote zorg die ik heb voor mijzelf en voor de achterban over de grote opgave die in het landelijk gebied komt. Het landelijk gebied is al volledig in gebiedsprocessen verdeeld op dit moment. Wat zie ik gaan gebeuren met deze hele grote opgave die komt? Dat al die processen eigenlijk niet meer voortgaan, die nu al wel voortgaan. Die zorg is heel groot en ik kan inhoudelijk heel veel punten gaan noemen, maar toen kwam eigenlijk, hoorde ik dat Shanna de Groot in wilde spreken, maar net te laat was met aanmelden. Dus ik zet heel graag mijn tijd daarvoor in, want zij is een van de grote zorgen die ik eigenlijk persoonlijk heb. Daarnaast is vanuit LTO en TABOER, TABOER is eigenlijk degene die de mentale gezondheid van de agrariërs, die krijgt heel veel meldingen, ook vanuit Utrecht, en wil ik even attenderen dat daar komt ook een brief, of die is al gestuurd, naar de provincie Utrecht ook om de gevolgen van de UPLG onder aandacht te brengen. Dan het woord aan Shanna.

Mevrouw De Groot: Heel erg bedankt voor deze tijd. Ik heb best wel wat slapeloze nachten gehad sinds ik de 90 procent versie van het UPLG heb gelezen en die zorgen zou ik heel graag met u willen delen. Ik ben melkveehouder, samen met mijn zus, in de Bethunepolder. Dat is onderdeel van de oostelijke Vechtplassen. Na een hele lange periode is 10 jaar geleden de herinrichting van dit gebied afgerond. Dit was een intensief proces, samen met provincie,

gemeente, waterschappen. Er waren voorheen 24 boeren in deze polder. Er zitten er nu nog twee, waarvan wij er één zijn. Dat was een hele bewuste keuze toentertijd, omdat er twee boeren eigenlijk nodig waren voor het natuurbeheer op deze plek. Wij hebben hier toen ook met goede zin op ingespeeld. We hebben in 2014 een stal gerealiseerd, zijn met onze hele bedrijfsvoering ook ingesteld op dat natuurbeheer. We doen aan weidevogelbeheer, we gebruiken geen kunstmest, geen pesticide, al met al een bedrijf wat klaar is voor de toekomst. Daarom hebben mijn zus en ik ook de keuze gemaakt om het voort te willen zetten en daarom vind ik het des te onbegrijpelijker als ik nu het UPLG lees dat er eigenlijk een duidelijke toekomstvisie voor ons ontbreekt, zeker na alle inspanningen die wij dus al hebben verricht, samen ook met de provincie. Er staan heel veel onwerkbaar dingen in. Ik las iets over een stikstofzoning. Dat zou voor ons betekenen dat wij geen mest meer mogen uitrijden op ons land. Als je geen mest gebruikt, dan verschaalt je grond. Wat je bij ons op de natuurgronden al ziet, is dat er veel planten komen die giftig zijn, dus de lidrus en de pitrus bijvoorbeeld, die zijn giftig voor koeien. Dat is best wel een sluipend proces, dat dat op je land komt, en dat zal dan ook op onze eigen gronden gebeuren binnen dat Natura 2000-gebied. Ik heb wel iets in de wandelgangen gehoord over financiële compensatie hiervoor. Dit zal vooral gefocust zijn op het idee van een mestoverschot, wat je hier natuurlijk ook mee creëert, maar mijn zorg is vooral dat sluipende proces van dat afwaarderen van je eigen grond. Want hoe je het ook wendt of keert, je moet wel melk produceren. Het voelt voor mij heel erg als een uitrookbeleid op deze manier. Je ziet dat er dan ook wordt gesproken over natuur en natuurbeheer en daar zie ik ook alleen maar iets staan over een vergoeding, maar zoals ik net het verhaal uitlegde, die melk blijft wel nodig, want er staat alleen maar een vergoeding wordt erover gesproken. Ik zou ook wel willen pleiten voor een nette uitbetaling voor je diensten. Volgens mij betalen we hier onze loodgieter ook niet alleen zijn onkosten uit, maar willen we allemaal aan het einde van de rit een goede boterham verdienen. Des te schrijnender vind ik het dat er dan wordt gesproken over nog meer natuur, terwijl je nu al verschillende organisaties ziet die geen financiën hebben om de natuur nu al goed bij te houden. Volgens mij zit mijn tijd erop. Ik mis een toekomstvisie en een gevoel van bestaansrecht. Ik had er eigenlijk altijd wel geloof in dat we met de sector echt wel onze schouders ervoor in willen zetten om haalbare doelen te behalen, maar dat is voor mij op dit moment niet zichtbaar. Dank u wel.

De voorzitter: Heel hartelijk bedankt en dapper dat je hier komt inspreken. Zijn er Statenleden die een vraag willen stellen? Mevrouw Van Gilse, gaat uw gang.

Juliëtte van Gilse: Toen we vorige week op werkbezoek waren, heb ik eigenlijk dezelfde vraag ook gesteld, want daar waren we ook bij een bedrijf in de buurt van de oostelijke Vechtplassen, over die zoning. Voor mij is het niet helemaal duidelijk. Is er al duidelijk hoe groot die zoning precies zal zijn en of dat jullie hele grond, jullie hele bedrijf ook beslaat en wat dat ook inderdaad verder zal betekenen voor andere gevolgen of er nog andere oplossingen zijn wat jullie met de mest kunnen doen?

Mevrouw De Groot: Toevallig heb ik een afspraak met Erwin van Lint, maar die moet nog plaatsvinden. Dus dan hoop ik hier wel verder uitleg over te krijgen.

De voorzitter: Ik zag mevrouw Hoek met een vraag. Gaat uw gang.

Mieke Hoek: Dank u, voorzitter. Mijn vraag aan u is u had het over giftige planten. Voor zover ik ben geïnformeerd, is ook het water ijzerhoudend in de Bethunepolder, heeft u daar ook last van, uw dieren? Paarden weet ik van die daar heel veel last van hebben. Dus kunt u daar iets over zeggen, los van het hele feit wat u ook nu heeft verteld? Maar dit is wel een onderdeel van uw bedrijfsvoering.

Mevrouw De Groot: Je merkt wel bij schapen dat ze dan een kobalt tekort kunnen krijgen. Er is ook wel heel veel kwijl, maar dat is niet echt een heel groot probleem voor ons.

De voorzitter: Kan ik nog andere mensen het woord geven? Meneer Van den Dikkenberg en dan meneer Van Vuuren.

Bertrick van den Dikkenberg: Dank. Hoe is jullie betrokkenheid bij de UPLG tot nu toe geweest en is daar als provincie ook geluisterd naar jullie ervaring in dit gebied als natuurboeren?

Mevrouw De Groot: Dat is eigenlijk heel goed geweest. We hebben best wel wat- We hebben vorige week een werkbezoek gehad ook in het gebied, dus er is best wel wat interesse in ons gebied ook, alleen je kan wel heel veel met elkaar praten, maar er moet natuurlijk ook wat mee gedaan worden en dat mis ik een beetje.

De voorzitter: Mevrouw Rikkoert heeft nog geen vraag gesteld, dus dan ga ik eerst even naar haar en dan naar u. U had daarnet ook al een vraag. Mevrouw Rikkoert.

Henriëtte Rikkoert: Bedankt. Ook bedankt voor het voor het inspreken. Je geeft aan dat er wordt geschreven over een vergoeding, maar dat je eigenlijk meer pleit voor een vergoeding voor de inspanningen. Ik vroeg me af, kun je dat nog iets meer toelichten, waar dat dan uit zou moeten bestaan?

Mevrouw De Groot: Net werd er ook al iets gezegd over dat je ondernemer bent ook en dat je gewoon voor je diensten goed betaald wil worden op een nette manier. Wat er nu gebeurt, dat is weer iets heel anders, maar we hebben het ganzenrustbeleid, dan heb je heel veel last van ganzen en dan wordt er gecompenseerd op de schade. Dat is een lopend proces en dat blijft een probleem. Je kan wel zeggen dan gaan we jou voor de eerste paar jaar compenseren omdat je die mestplaatsingsruimte kwijt zou zijn, daar gaat het dan eigenlijk om, maar mijn zorg is dus echt meer die grond, die die waarde kwijtraakt. Je voederwaarde haal je gewoon uit je gras en dat is voor ons al best wel een uitdaging op die plek. Een financiële compensatie kan ook, een goede grond ergens buiten deze polder zou dan wellicht beter zijn, maar je wil ook hectares natuur creëren. Er zijn gewoon heel veel tegenstrijdige belangen. Ik vind dat moeilijk, om dat samen te rijmen of daar een oplossing in komt.

De voorzitter: Natuurlijk, gaat uw gang.

De heer Van Wijk: De vraag was echt over de subsidies en de agrarische natuurbeheer subsidies, zijn allemaal 85 procent van je inkomstenderving, zijn ze op gebaseerd. Dus eigenlijk als je vrijwillig graag natuurbeheer doet, dus buiten de zorgen die Shanna dan geeft, krijg je 85 procent. Dus heel zwart-wit, ik heb een akkerrand langs mijn berm. De bermbeheerder, die krijgt gewoon 110 procent. Die heeft gewoon zijn winst van het werk en ik moet het van 85 procent doen.

De voorzitter: Dan was eerst nog meneer Van Vuuren. Dat is de laatste vraag, de rest gaat dan naar het ontmoeten gedeelte. Gaat uw gang, meneer Van Vuuren.

Kees van Vuuren: Voorzitter, dank dat u deze kans geeft. Ik wil in ieder geval de insprekers bedanken voor de bijdrage, want soms vraag ik me af waarom doen we het eigenlijk en volgens mij doen we het voor jullie. Dus dank dat jullie hier zijn. Mijn vraag is eigenlijk binnenkort organiseren we als staten een sessie voor jonge boeren, om te horen wat er speelt bij jonge boeren en hoe we daar als provincie misschien op in kunnen spelen, wat we voor jullie kunnen doen, mijn vraag is misschien kun jij ons wel ontvangen of dat we nog eens wat uitgebreider hierover kunnen doorpraten, wat er bij jullie specifiek speelt. Zou je dat willen?

Mevrouw De Groot: Ja hoor, dat wil ik wel.

De voorzitter: Dat is ook echt wel iets voor het ontmoeten, maar hele leuke vraag. Hartelijk bedankt voor al uw bijdrages. U kunt weer plaatsnemen op de publieke tribune.

6. Zoekgebied van Stedin en Tennet Haarrijn

De voorzitter: Dan gaan we naar het laatste blokje van vanavond. Even uw aandacht, mensen. Laatste blokje. Dat is onderwerp 6 Zoekgebied van Stedin en Tennet Haarrijn. Stedin en TenneT hebben het gebied Haarrijn, en dat is gelegen bij het Zeil station langs de A2, op het oog als locatie voor een nieuw hoogspanningsstation. Hun doel is hiermee in te spelen op de toenemende vraag naar elektriciteit en teruglevering van opgewekte wind- en zonne-energie. Bij dit onderwerp spreekt in de heer Korrel op persoonlijke titel. U zou eventueel vervangen worden door de heer Berk, maar u bent er in eigen persoon. U heeft een sidekick. Er is ook nog een presentatie en die zal ingestart worden door Rick. Ik geef u het woord, gaat uw gang.

De heer Korrel: Dank u wel voor de spreektijd. Geachte raadsleden, mijn naam is Cok Korrel en vandaag spreek ik namens de bewonersgroep Kortrijk en gieltjesdorp in de gemeente Stichtse Vecht. Wij spreken ons uit tegen de komst van het nieuwe hoogspanningsstation Haarrijn. Onze bezwaren zijn niet alleen inhoudelijk, maar ook principieel. Het proces is niet transparant, niet democratisch en zeker niet eerlijk verlopen. Onze oproep vandaag is duidelijk, stop met deze plannen. Graag neem ik jullie mee aan de hand van drie punten. De gebrekkige transparantie, de ontbrekende participatie en de onderzoeken, de besluitvorming die al plaatsgevonden heeft in de achterkamertjes. Ten eerste de gebrekkige transparantie en de ontbrekende participatie. Tot onze schrik werden meerdere bewoners geconfronteerd in de media met de komst van het station. Sommige bewoners hebben zichzelf op het nieuws terug moeten zien, terwijl ze nog op de tractor zaten en ook dat het zoekgebied door verschillende achtertuinen loopt, en dat terwijl de gemeente trots inkomt in de onlinemediën dat zij dankzij de inwoners deze locatie is aangewezen. Dit geeft ten

onrechte aan dat dit een breed gedragen besluit is, terwijl alle direct betrokkene grondeigenaren op geen enkele wijze betrokken zijn geweest bij dit besluit. De inwoners van Maarssen vieren feest, want die hebben inmiddels via een brief vernomen dat hun achtertuin geen zoeklocatie meer is, en dat terwijl de provincie en jullie als Statenleden hier nog officieel over moeten besluiten. Dan kom ik graag bij mijn tweede punt, de onderzoeken. Uit alle onderzoeken blijkt dat locatie 5 en 6 bij Maarssenbroek en Maarssen als meest geschikt wordt bevonden. Daarom heeft TenneT op 16 mei van dit jaar een verzoek ingediend tot instemming voor voorkeurslocatie 6. Dit verzoek is door de provincie afgewezen. Buiten enkele feitelijke onjuistheden is de voornaamste reden van afwijzen dat de gemeente Stichtse Vecht bestuurlijk heeft besloten geen enkele medewerking te zullen verlenen aan deze locatie, en dat terwijl de gemeente helemaal geen bevoegd gezag is, aangezien die verantwoordelijkheid bij de provincie ligt. De inwoners van Maarssen en Maarssenbroek hebben de kans gekregen alternatieve locaties aan te dragen en een van deze locaties is Haarrijn. Daarover heeft TenneT en de provincie onderzoek laten uitvoeren en uit alle onderzoeken blijkt telkens opnieuw dat Haarrijn geen geschikte locatie is. Toch wordt daar niet serieus met de betrokkenen over gesproken. Niemand zit met ons om tafel en sommigen moeten lezen uit het rapport dat hun huis mogelijk uitgekocht moet worden wegens geluidsoverlast. Ik hoop dat jullie ook kunnen begrijpen dat ons vertrouwen inmiddels weg is. De participatie wordt opgestart terwijl de onderzoeksrapporten negatief adviseren over deze locatie. Tevens worden in rapporten andere locaties wel als haalbaar bevonden. Waarom zijn deze locaties dan niet verder onderzocht? In de onderzoeksrapporten zijn ook meerdere locaties in dit zoekgebied als geschikt bevonden en nu wijzen de provincie en de gemeente de locatie Haarrijn aan, wat buiten het zoekgebied ligt. TenneT heeft juist dit zoekgebied aangewezen, omdat anders de kosten te hoog worden. Ten derde de besluitvorming. We hebben net als de inwoners van Maarssen en Maarssenbroek ook gevraagd om een second opinion. Tot op heden hebben we die mogelijkheid nog niet gekregen om andere locaties aan te dragen. Waarom wordt ons diezelfde mogelijkheid niet gegund? Dit is meten met twee maten en dat ondermijnt de geloofwaardigheid van het proces. Hebben de bewoners van Kortrijk en Gieltjesdorp dan minder rechten dan de bewoners in Maarssen Maarssenbroek? We vragen u nogmaals om goed te kijken naar de plannen. Op de projectwebsite van TenneT zijn verschillende onderzochte locaties aangeduid met indicatoren. De locatie Haarrijn heeft bijvoorbeeld twee groene, twee oranje en twee rode indicatoren. De rode indicatoren geven dan aan dat de haalbaarheid lager is natuurlijk. Locatie zes, die heeft twee rode, vier oranje en één donkerrode. Ik zie dat hier een kleine typfout in zit. Locatie vijf heeft twee groene, drie oranje en een rode indicator. Alle partijen geven aan dat zij eigenlijk het liefste het station op locatie vijf willen realiseren, maar deze locatie is afgefallen doordat een zogenaamde permanente afrit is aangevraagd en die is afgewezen. Maar we hebben geen permanente afrit nodig, we hebben een tijdelijke werk op- en afrit nodig. Dat was voldoende geweest. Wij vragen u om kritisch te kijken naar het doorlopen participatieproces. Waarom krijgen andere inwoners wel de mogelijkheid om alternatieve locaties aan te dragen en wij niet? De inwoners van Maarssen en Maarssenbroek hebben meer dan een jaar de tijd gehad voor dit participatieproces en wij hebben medio juni pas in het nieuws gehoord en hebben maar tot september de tijd gehad om te reageren. Dat is maar drie maanden, inclusief de vakantietijd. We vragen u nogmaals om kritisch te kijken naar de andere onderzoekslocaties, want volgens ons is het hier namelijk wel mogelijk. Dank voor uw aandacht.

De voorzitter: Heel hartelijk dank. Is er iemand die ik het woord kan geven? Mevrouw Ghijsels, gaat uw gang.

Dimf Ghijsels-Kerkhoff: Ik heb een vraag over de besluitvorming. U spreekt over onderzoek, dat is TenneT geweest. Ik dacht dat besluitvorming voor dit soort locaties bij het Rijk lag. Ik hoor u heel duidelijk zeggen dat de provincie hier een rol heeft gepakt, kunt u dat uitleggen, waarom dat hier de provincie is en hoe groot is deze locatie waar het om gaat?

De heer Korrel: Ik begin achterstevoren. De locatie is 6,5 hectare en Stedin heeft gezegd dat ze aansluiten bij het hoogspanningsstation, komt er nog eens 5000 vierkante meter bij. Dus dat is 7 hectare. De rol van de provincie is duidelijk aanwezig, want die is bij alle inloopavonden geweest en de provincie is de beslissende partij waar uiteindelijk de locatie komt.

De heer Berk: Ik kan daar nog een aanvulling op doen. U zegt het ligt normaal bij het Rijk, maar normaal ligt het bij de gemeente, dit bevoegd gezag. Maar omdat deze locatie eigenlijk is gekozen door middel van dat hij eerst nog niet zeker was dat die alleen in Stichtse Vecht zou komen, maar misschien ook in gemeente Utrecht of gemeente De Bilt, heeft de gemeente Stichtse gezegd we geven dan het bevoegd gezag aan de provincie, zodat dat wat meer gelijkwaardig wordt. Volgens mij heeft de gemeente Stichtse Vecht ook geen genoeg handen om dit op te pakken.

De voorzitter: Dank u wel. Is er nog iemand anders? Mevrouw Hoek.

Dank u, voorzitter. Meneer Korrel, mijn vraag is eigenlijk, voor zover ik ben geïnformeerd, is eigenlijk TenneT helemaal niet tevreden over de locatie bij Gieltjesdorp en die eigenlijk heeft duidelijk uitgesproken een voorkeur voor een andere locatie. Kunt u daar iets meer over vertellen?

De heer Korrel: Tennaet heeft zelf aangegeven inderdaad dat locatie Haarrijn voor hun niet voordelig is. Dat heb je kunnen zien op die weergave ook. Het is enorm kostbaar, want de kabel, die ligt aan de andere kant van de snelweg, dus je moet onder de snelweg door en dat gaat gewoon miljoenen geld kosten van de overheid of eigen eigenlijk van ons. Dat is natuurlijk heel onlogisch, dat je een slechtere positie gaat kiezen en daardoor meer geld, wat beter besteed kan worden, daarvoor gaat gebruiken. Ook de bereikbaarheid waar steeds TenneT over praat, positie vijf is gewoon de betere positie voor hun. Daar komen ze ook steeds mee terug. Ook het in het onderzoek van Royal Haskoning, die de provincie en TenneT hebben uit laten voeren, komt locatie vijf als voorkeurslocatie naar voren. De rol van de gemeente is, voor zover wij dat in hebben kunnen zien, dat de gemeente aangegeven heeft bij de provincie en bij TenneT dat ze niet meewerken aan deze locatie. De reden tot nu toe hebben wij nog niet echt boven water kunnen halen.

Mieke Hoek: Heel kort. Ik heb hem aan staan. Zo lijkt het, zoals u het nu zegt, dat TenneT niet mee wil werken met de locatie waar ze eigenlijk de voorkeur aan geven en dat ze eigenlijk op de locatie van Gieltjesdorp focussen. Maar het is toch andersom? Kunt u dat nog even verduidelijken, waar TenneT niet aan mee wil werken?

De heer Korrel: In mijn visie, TenneT heeft gezegd de gemeente geeft geen medewerking aan de andere locaties, dus is de slechtste locatie in deze voor ons alleen maar toenaderbaar of beschikbaar.

De heer Berk: De gemeente heeft gezegd dat ze niet op locatie zes een TenneT station willen zien. Ze hebben wel gezegd locatie vijf boven Maarssen is eigenlijk prima voor ons, alleen daarvan heeft de Rijkswaterstaat gezegd we willen dus geen op- en afrit daar. Maar er is gevraagd om een permanente op- en afrit. Volgens ons, en we hebben ook bewoners die in de civiele techniek zitten, die zeggen dat een tijdelijke werk op- en afrit voldoende is, want het is alleen maar om het zand aan te rijden. Het andere station wat al vlak bij onze woning staat in Kortrijk, die is ook gewoon aangevoerd via de A2, dus daar moet toch nog een keer de hele snelweg voor afgezet worden, zodat al die batterijen overgeplaatst kunnen worden van de snelweg naar de locatie.

De heer Korrel: Nog een kleine toevoeging, we hebben gewoon gemerkt dat niet de juiste vragen gesteld zijn bij Rijkswaterstaat of bij partijen waar onderzoek gepleegd is. Als je niet de juiste vragen stelt, krijg je ook niet het juiste antwoord. Als je vraagt om een permanente afrit, waarom? Als je langs de A9 kijkt, ik denk dat er wel vijf afritten tijdelijk zijn geweest meer als een jaar lang. Dus je moet niet een permanente maar een tijdelijke afrit vragen, want als dat station er staat, heb je alleen een service auto nodig met een monteur en dan heb je niet meer die afrit nodig.

Julia Matser: Dank u wel. U heeft al wat meer verteld over die tijdelijke en permanente afrit. Ik denk dat dat een van de feitelijke onjuistheden was waar u op wees toen u zei bij die afwijzing zijn feitelijke onjuistheden ook gebeurd. Zijn er nog andere feitelijke onjuistheden of is dit het belangrijkste? Dank u wel.

De heer Berk: Daar wil ik wel even op reageren. Feitelijke onjuistheden, dat is eigenlijk niet over dit, maar dat is meer over locatie zes. Daarvan heeft de provincie iets van vijf, zes punten opgeschreven. Eén daarvan is bijvoorbeeld dat de cultuurhistorie bij locatie zes, dat is de locatie dan tussen Maarssen en Breukelen, dat die voor hun heel waardevol is, maar als je dan gaat kijken naar de projectatlas met de cultuurhistorische waarde van alle gebieden in de provincie Utrecht, dan zie je eigenlijk juist dat die waarde daar helemaal niet hoog is en dat de waarde van de locatie Haarrijn juist wel een historische waarde heeft. Dus er staat eigenlijk wat in wat gelijk ontkracht kan worden omdat het juist andersom is. Dit is daar één van en zo staan er meerdere dingen in.

De voorzitter: Dan zag ik meneer De Jong nog, laatste vraag. Dan de rest doen we bij ontmoeten. Gaat uw gang.

Amos de Jong: Heel vriendelijk, voorzitter, dank u wel. Want ik probeer het echt iets beter te begrijpen, misschien kunnen de sprekers- Dank voor de insprek overigens. Maar als ik zo naar de plaatjes kijk, denk ik die andere locaties liggen dicht bij de bewoning dan deze. Dus kunt u iets meer inhoudelijk, wat is nou het grootste bezwaar? Want ik hoor over kosten en aanrijwegen, maar dat lijken me toch niet hele wezenlijke bezwaren, want die kosten liggen niet bij ons, dat ligt bij TenneT in dit geval, denk ik. Dus wat is nou het wezenlijke bezwaar dat dat station aan die kant van de snelweg zou komen? Als ik kijk naar de plaatjes zie ik die andere locaties liggen dicht bij veel meer bewoning, dus het lijkt me dat dit dan toch juist een optimale locatie is. Dus kunt u mij helpen wat inhoudelijk echt uw bezwaar is tegen deze locatie?

De heer Berk: Zeker. Ik heb trouwens ook een link in de tekst gezet. Als je zeg maar het stuk ziet, dat rapport, staat er bij onze locatie ook bij dat er mogelijk woningen uitgekocht moeten worden en dat is toevallig dan de woning van mijn ouders. Dus die zou dan uitgekocht moeten worden doordat er te veel geluidsoverlast is. Ten tweede, het is natuurlijk ook voor je gezondheid waarschijnlijk niet goed en wij denken, stel je zou hem aan de andere kant van de snelweg wat hoger, daar kan je hem wat beter wegzetten en wat beter positioneren. Als je dat misschien- En waarschijnlijk minder mensen er last van hebben.

De heer Korrel: Het is bij ons ook de hele groene strook tussen Utrecht en Amsterdam, die vinden wij als huiseigenaren, die moet gewoon ongeschonden blijven. Mijn opa heeft 100 jaar geleden die boerderij gebouwd. Die heeft geholpen met het land ontginnen. Dat is de laatste groenstrook met echt mooi polderlandschap. Daar komen mensen ook voor kijken. We liggen tegen het beschermd gezicht van Haarzuilens aan en terwijl aan de andere kant van de snelweg, tussen het kanaal in, dat zit al tegen het industrieterrein aan.

De heer Berk: Daar wil ik nog wel op toevoegen. We hadden het ook over het station op Kortrijk, die staat er nu al. Die wordt al drie keer zo groot, die staat in dezelfde straat en dan krijgen we nu nog eenzelfde station en die misschien in de toekomst nog groter wordt. Dus dan hebben we op een straat, waar misschien 20 woningen staan, daar staan twee grote TenneT stations. Ik denk dat niemand daar heel blij van wordt.

De voorzitter: Heel hartelijk dank voor uw bijdrage. U kunt nog even blijven zitten. Ik doe het sluitwoord, om het zo maar te zeggen.

7. Sluiting

De voorzitter: Dit was het formele gedeelte van praten met de staten. Ik wil u allen hartelijk bedanken voor uw inbreng. Mocht u na uw bijdrage nog behoefte hebben om na te praten met de Statenleden, dan kan dat hier buiten de commissiekamer. Daar staat een drankje klaar. De Statenleden zijn te herkennen aan de badge en ik wens u een heel prettig samenzijn hierna. Dank u wel.